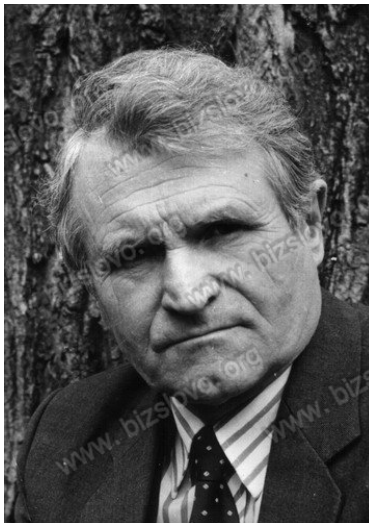

There are no translations available.

Шестаков А.

Мозолевський Борис Миколайович

Борис Миколайович Мозолевський народився 1936 року в селі Миколаївка на Миколаївщині. П'ять років він навчався у «військово-морських авіаційних закладах» – готував себе до служби у морській піхоті. Потому – працював кочегаром. Водночас – учився на заочному відділенні історико-філософського факультету КДУ ім. Шевченка, і 1964 року одержав диплом історика й археолога. Працював в експедиціях Інституту археології, керував археологічним гуртком при Київському Палаці піонерів, був редактором історичної та археологічної літератури у видавництві «Наукова думка». З 1968 року доля міцно пов'язала його з Інститутом археології. Спочатку він працював за угодою на посаді молодшого наукового співробітника, керівника археологічних загонів та експедицій. У штаті Інституту археології він з 1971 року, спочатку молодший, потім старший науковий співробітник, а з 1986 року – завідувач сектору. Серед найвідоміших статей, опублікованих ним за час роботи в Інституті археології, – монографії «Товста Могила» (1979 рік), «Скіфський степ» (1983), «Мелітопольський курган» (1988), «Дослідження Чортомлика» (1983, у співавторстві з німецькою дослідницею скіфських курганів Ренатою Ролле). 1981 року Борис Мозолевський отримав ступінь кандидата історичних наук. З 1988 року він очолював Орджонікідзенську археологічну експедицію Інституту археології АН України та Скіфський Степовий розвідзагін. З 1969 року головною темою його наукових досліджень були проблеми етнічної географії Скіфії.

Борис Мозолевський чудово поєднав у собі якості досвідченого дослідника археологічних пам'яток, умілого організатора експедицій, а також проникливого лірика, поета тонкої душі. Він був членом Спілки письменників України, автором кількох поетичних збірок, написаних російською й українською мовою: «Начало марта» (1963), «Шиповник» (1967), «Зарево» (1971), «Веретено» (1980), «Кохання на початку осені» (1985), «І мить, як вік» (1986). Його остання збірка – «Дорогою стріли» (1991).

1993 року, незадовго до його смерті, спільним рішенням Інституту археології АН України та Київської Академії Євробізнесу Борисові Мозолевському було присуджено Міжнародний диплом «Золотий скіф», який він не встиг отримати. Він пішов із життя 12 вересня 1993 року. І хоча ця чудова людина покинула світ, вона полишила по собі незабутній слід – свої наукові праці, відкриття, свою тонку поезію й світлу пам'ять про себе. І найголовніший знак, запорука невмирущості цієї пам'яті – Вона, загадкова й

містично прекрасна, як відблиск сонячного променя. " **Взято:**
www.ukrainia-magazine.com.ua

На нашому сайті Ви маєте змогу ознайомитися з роботами Бориса Мозолевського та дізнатися про нього більше:

- [Мозолевський Борис Миколайович \(1936-1993 рр.\)](#)

[У разі використання матеріалів цього сайту посилання на сайт обов'язкове](#)